

Konzervatív Teakör - Utópia

2010 november 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Azt szokták mondani, hogy ez vagy az az eszme „szép, de nem valósítható meg”, vagy csak egyszer?en megvalósíthatatlan, azaz utópia. Ha feltennénk a kérdést, hogy milyen eszmékr?l van szó, akkor kivétel nélkül olyasmiket sorolnának, mint a teokrácia vagy a kommunizmus, vagyis — minden ellentétességük ellenére — határozott körvonallal rendelkez? formákat.

Eszébe sem jutna szinte senkinek a liberalizmust utópiának nevezni. Pedig a liberalizmus is utópia, méghozzá az egyik legkárosabb. És, ha valaki most az „ideológiátlanság” elvét hangoztatná mint kimenekedési utat, akkor nyugodtan lehetne és kellene is azt válaszolni, hogy az „ideológiátlanság” is utópia.

John Roddam Spencer-Stanhope: The Waters of Lethe by the Plains of Elysium (1879-80)

Általában véve észben kellene tartani, hogy a földi világban minden utópia, ami nem kizárólag annak észbentartásával és kinyilvánításával épül, hogy ideiglenes és feltételes. Van azonban egy markáns és gyökeres különbség a jobb- és baloldali* utópiák között. A jobboldali „utópiák” metafizikai gyöker?ek, tehát annak a fenntartottságával bírnak, hogy a Föld *kevés ahhoz*, hogy megvalósításuk színtere legyen, annál sokkal magasabb perspektívájúak. A baloldali utópiák vallói viszont a Földet tekintik „ideáik” (*contradictio in terminis*) megvalósítási helyének és *céljának*. (Vallóit, és nem alkotóit írtam, mert alkotóik olykor nagyon is tisztában vannak azzal, hogy amit így az ember számára adnak, az szatanikus — tehát föld *alatti* — ihletettség?.)

Mint írtam, a Föld minden esetben „csupán” színtér. Mint ilyen, ugyanakkor nem elhanyagolható, éppen azon egyszer? oknál fogva nem, hogy az, ami az ideológiákból végül megvalósul, itt „csapódik le”. Mivel pedig az ember modern korunkban mélységesen a földiség er?i által kondicionált, egyáltalán nem mindegy, hogy milyen földi hatásokkal és visszahatásokkal vétetik körbe, illetve veszi körbe magát.

Kollektíve minden épkézláb, metafizikai alapú idea és ideológia korának vége, s?t úgy t?nik, az egyébként mentálisan súlyosan retardált Fukuyamának is valami részigazsága volt abban, hogy a liberalizmus bizonyos értelemben (tudniillik vertikálisan, és a tömeger?k tehetetlenségével párosulva lineárisan is) a történelem végét is jelenti. A liberalizmus álideológiájának szerves folytatása az „ideológiátlanság” és az olyan részproblémák „ideológiává” emelése, mint az ökológia, és az ezzel kapcsolatos tennivalók.

Ha mondhatjuk azt, hogy az ideológia már süllyedés az ideák világához képest, akkor még inkább mondhatjuk azt, hogy az ideológiátlanság süllyedés az ideológiák világához képest. Egy olyan világ, amelyben többé már nem csak ideák, hanem világnézetek sem fontosak, egy súlyosan materialisztikus, utópia-alatti világ, bizonyos értelemben maga az utópia, vagyis egy „seholsem-lét”.

** Jobb- és baloldali alatt nem a jelenlegi demokratikus „jobb- és baloldal!” értjük, mivel ezek principialiter mind szél?baloldaliak. Jobboldaliság alatt politikailag minimálisan a XIX. századi ökonzervativizmust kell itt érteni, nagy vonalakban pedig minden ún. „világvallást” (és az ezek magvát képez? doktrinális hagyományt).*

http://konzervativok.blogspot.com/ Konzervatív Teakör - A Flag Polgári M?hely partnere

Ajánló